

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 70.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867083472/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

de min Munterhed, dog satte Mig i Stand til at leve Alle utrængt, og betale den Gjæld, Jeg havde været nød til at paadrage Mig.

Da Jeg kom til Generaladjutant Lindholm — der, som Svo-ger med min vordende Prinsipal, skulde sanktsjonere min An-tagelse —, gjorde hans Frue mig det mig underlige Spørgsmaal, om Jeg kunde fransk, da hendes Syster meget ønskede det. — Jeg havde nøye hos Pastor Brorson, som var Lindholms Fuld-mægtig i denne Sag, erkyndiget Mig om, hvad der fordredes, og *in specie* om man søskede noget levende Sprog. — Jeg sagde nej, og da mønte Lindholm, det var bedst at skrive først til Kapitayn Leth, — saa heder min langelandske Husbonde, og høre, om Jeg som ufransk kunde anlages. — Vred over saa-ledes at tages ved Næsen glemte Jeg min Undseelse, og, givende dem at betænke, Jeg paa HER Brorsons Rekvisisjon, som ude-lukte de levende Sprog, havde reyst tolv Mile, erklærede Jeg [at Jeg] maatte have bestemt Svar, samt lagde til, det ey var Mig ligegyldigt, hvorledes samme lød, med mindre Jeg i Afslags Tilfælde fik Godtgjørelse for min Reyse. —

Nu antoges Jeg med 150 Rdrs aarlig Løn, og da Man nu underrettede Mig om, at min ny Elev ey engang havde lært de allerførste Elementer, kunde Jeg med Hensyn paa det Forrige ey bare Mig for at anmærke, Han dog vel altsaa maatte lære Modersmaalet, før Han kunde modtage Undervisning i andre levende Sprog. —

Fjorten Dage blev Jeg dennesinde i Hovedstaden, og anvendte dem til at berigtige, hvad Jeg af Sommerens Haandskrifter havde [funde]t ulæseligt, og at læse Bjørners Kämpadater, samt det saare interessante periodiske Skrift *Bragur*. —

Fjorten Dage blev Jeg i Udby, og reyste derfra til Falster, for igjennem Lolland at tage Veyen til Langeland først i Desember. Jeg prøvede det men maatte vende med uforrettet Sag tilbage, og manglende Penge nødtes Jeg til at blive, hvor Jeg var, indtil min Prinsipal — hvem Jeg herom havde underrettet — svarede. — Fortællingen om Thorsten Vikingson omstøbte og omskrev Jeg. Dermed endtes da 1804^{es} Handling, det litterære betreffende, men saare meget fandtes end i Aarets sidste Maaned. —

Allerede i Foraaret interesserede L. B. Mig, men dog ey i den Grad, at Interessen kunde belægges med andet end sit eget Navn. — Da Jeg sidst i November kom til Falster, fandt Jeg hende omtrent, som Jeg forlod hende. Ved enkelte Smaaling syntes Hun at vise, Jeg ey var hende ligegyldig, men hendes Undseelse gjorde, at Hun aldrig lod Mig mere end ahne det. —